

Тѣжно имъ е, защото живота прѣзъ зимата е лошъ и труденъ.

Но тѣ нѣма да останатъ гладни! Въ обора при добитѣка, на двора, на пѣтя, все ще си намѣрятъ храница. А и добритѣ дѣца сѣщо се явяватъ тѣхни спасители. И тѣ ще имъ хвърлятъ по малко храница.

Кукла.

(Монологъ).

уклата ми е много хубавичка! Погледнѣте, моля! Какви прѣкрасни очички, какви червени устца! Тя не употребява *бѣлило*; не знае какво е това — *помада*, *кремъ* и *пудра*, а вижте какво бѣло, като снѣгъ лице има!

Тя не носи тѣсни обувки; не се пристиска съ корсетъ, а погледнѣте, какви крачка, каква талия! Да се не нагледашъ!

И не боледува. Хрема даже не е имала. Пъкъ това *нерви*, дѣто го казватъ, и дума не е ставало. Ни единъ зѣбъ не е вадила; ни единъ косъмъ не е капналъ отъ главата ѝ. О, тя ми е здравичка, много здравичка! (Цѣлува я.)

Едно и е лошо: яде, ама много яде сладкото! По Коледа напримѣръ, изяде една купа сладко,